



TEMA D'INTERÈS: TOS FERINA

La tos ferina és una malaltia infecciosa de declaració obligatòria, que pot afectar totes les edats, provocada pel bacteri *Bordetella pertussis*, un cocobacil gram negatiu. És una malaltia respiratòria aguda, molt contagiosa, que es caracteritza per episodis paroxístmics de tos que acaben en un inspiració sorollosa.

Gràcies a la vacunació actualment aquesta malaltia és menys greu i menys freqüent.

Aquesta malaltia té tres fases:

Fase catarral – sembla un refredat, sense febre o molt poca i una mica de tos no productiva. Aquesta fase és molt contagiosa, i pot durar entre una i dues setmanes.

Fase paroxístmica – dura entre tres i sis setmanes. En aquesta fase, la tos augmenta en freqüència i gravetat, amb atacs de tos molt forts (paroxismes), que empitjoren a la nit. Aquests atacs de tos provoquen que quan la persona pot inspirar, emeti un so agut característic; també poden provocar vòmits, i es poden tenir dificultats per respirar.

En aquesta fase els bebès podrien tenir dificultats per respirar, pot ser que no tussin, sinó que deixin de respirar i es posin blaus.

En els adolescents i adults no vacunats la infecció pot ser greu. En els vacunats els casos són més lleus: la tos no dura tants dies i els paroxismes són menys comuns, igual que les apnees.

Fase convalescent – aquí els atacs de tos van desapareixent, es van fent més lleus i menys freqüents. Aquesta fase dura entre una i dotze setmanes, amb una recuperació que pot ser lenta.

Síntomes

Els símptomes canvien segons l'edat de la persona, els bebès poden presentar poca tos, però tenen més risc de presentar apnees i de tenir dificultats per respirar.

En els adolescents i adults, en general, la infecció és més lleu, tot i que també poden presentar complicacions, com pneumònia.

Complicacions

Abans que es vacunés de manera generalitzada els infants, aquests patien pneumònia, convulsions, encefalopatia, fins i tot podien arribar a morir.

Des de que es vacunen a les embarassades i nens, aquestes complicacions pràcticament han desaparegut.

Transmissió

Entre el contagi i l'aparició dels primers símptomes passen entre 7 i 10 dies. Des del començament de la fase catarral i durant dues setmanes es pot contagiar la malaltia, a través de les gotes de saliva que s'expulsen al tossir o esternudar.

Prevenció

La prevenció d'aquesta malaltia es fa amb la vacuna, que s'administra als 2, 4 i 11 mesos, amb un reforç als 6 anys. Les dones embarassades s'han de vacunar a partir de la setmana 27.

Aquesta vacuna és molt eficaç, i si una persona vacunada emmalalteix, els símptomes que patirà seran menys greus.

Tractament

Per tractar aquesta malaltia es fan servir antibiòtics macròlids: azitromicina, eritromicina o claritromicina, amb el que es disminueix el risc de contagiar altres persones.

Pot ser que les persones que viuen amb el malalt o que en tenen cura també hagin de seguir un tractament preventiu.

S'ha de tenir en compte que els antibiòtics són efectius per eliminar el bacteri dels pacients, però no alteren el curs clínic de la malaltia

Pot semblar que aquesta sigui una malaltia d'abans i que ara ja no existeixi. Però darrerament se n'han donat casos, tot i la vacunació.